

Publicerad 2006-06-20 07:16 av Siera

*Det var inte meningen
att gå ifrån varandra.*

Vi gick alltid på skilda vägar.

Vi ville vara unika, Du och Jag

Du målade världen
med ord ifrån dina ögon,
och vi insåg försent
att man inte kan förklara
hur rosa ser ut
för ett färgblint barn.

Vi visste inte ens själva,
vi trodde bara på ödet
<I>och på livet efter brohoppet.</I>

Och jag minns att
jag gav dig en kajalpenna
så att du kunde måla ögonen
och få tillbaka den där livfulla
blicken du alltid gav mig,
jag förstod aldrig att det inte bara
var kajalen som tagit slut.

Livsgnistan hade trillat av,
där någonstans på vägen
<I>Jag som alltid trodde den
skulle orsaka en skogsbrand..</I>

Men vi satt ändå tysta i ett
instängt tonårsrum och
pratade om vädret för det
fanns inget annat att prata om.

<I> Förutom att det närmade sig farväl
och att Jag nog skulle dö inom 12 sekunder</I>
Och det var enklare så.

I bakgrunden spelades
någon fånig sång om kärlek

och vi skrattade och sa
Det där är inget för oss
men det visste vi båda
Att det var det.

<I> Vi ville bara inte erkänna det
Vi ville vara unika, du och jag</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Siera med Poeter.se id #6290 innehar upphovsrätten